

bestyrere maatte nøjes med. Jeg maa derfor tage bestemt Forbehold over for dette Forslag, om det skulde blive vedtaget af det høje Ting. — Det sidste Forslag, jeg har at omtale, er den Nedsættelse, som Udvalget under Nr. 87 har foreslaaet af den Understøttelse, der under Nr. 86 er opført til forhenværende Skovrider C. F. Hanson ved Sorø Akademi. Jeg beklager denne Nedsættelse af Understøttelsen fra 3,000 Kr. til 2,500 Kr. og tror, at det vilde have stemt bedre med de Regler, man tidligere har fulgt over for affledigede Betjente ved Akademiet. Særlig tror jeg, at Skovriderne ved Akademiet have haft en vis Forventning om at blive stillede paa lige Fod med fgl. Skovridere i Henseende til Pensionering, men efter Omstændighederne skal jeg dog acceptere Forslaget, som jeg altsaa kan tiltræde. Dermed tror jeg at have gennemgaaet familige de Forslag, som kræve nærmere Omtale af mig.

M. S. Sørensen: Angaaende Endringsforslaget under Nr. 62, som er stillet af den højtærede Kultusminister, vil jeg gerne tillade mig at sige et Par Ord. Som det er det høje Ting bekendt, drejer dette Spørgsmaal sig om Tiendeforholdene i Nørre-Sundby. Jeg skal først gøre den Bemærkning, at det ikke er paa Grund af, at jeg er Repræsentant for Kredsen, at mit Standpunkt er, som det er. At jeg taler her for Tinget, er begribeligvis, fordi Beboerne deroppe ønske det, men Grunden dertil hos mig selv er den, at jeg føler, at Udvalget i dette Spørgsmaal er gaaet en Vej, som jeg ikke kan billige. Jeg maa maasse tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger for at vise den historiske Gang i Forholdet. Der er maasse nogle af de ærede Medlemmer, der ikke have haft Besjæthed til at sætte sig saa godt ind i Spørgsmaalet, som jeg har haft, og jeg er endog saa tilbøjelig til at tro, at en hel Del af de Spørgsmaalet vedrørende Punkter ikke have staaet ganste klart for Udvalget. Den historiske Gang er altsaa den, at for godt Hundrede Aar siden var der i Aalborg en Bisp, som syntes, at det kunde passe, at Nørre-Sundby Præsteembede blev et Kapellani af Aalborg Bispestol, hvoraf saa fulgte, at Biskoppen indlasserede Tienden til Bispeembedet af det ene Sogn i Kommunen, medens Præsten kun beholdt Tienden af det andet Sogn, og Delingen skete saa forstaaeligt, at Biskoppen fik den største Del af Tienden og Præsten den mindste. Saadan gik Forholdet en Tid, men i Tidens Løb tog Biskoppen sin Afsted. Og da Biskoppen

havde taget sin Afsted, blev der fra Regeringens Side nedsat en Kommission, og i de Bemærkninger, der ledsage denne Kommissions Medaetelse, udtaltes det, at Kommissionen nedsattes for at søge mindelig Overenskomst angaaende den ved Biskoppens Entledigelse ledigblevne Tiende. Altsaa Regeringen havde den Gang en Følelse af, at naar Biskoppen var gaaet af, var Tienden bleven ledig, og deri synes jeg, ligger et tydeligt og klart Bevis for, at Regeringen den Gang havde Det aabent for, at Tienden ikke fremdeles kunde blive ved at tilhøre Bispeembedet. Der staar ikke i Beretningen noget om, af hvem Kommissionen bestod, og der staar heller ikke noget om, hvem der blev tilkaldt til Kommissionen. Men jeg kan tænke mig, at Beboerne, som den Gang skulde have talt deres Sag, have undladt at komme til Stede, thi Resultatet blev, at den ledigblevne Tiende fremdeles gik til Bispeembedet. Det synes mig altsaa at fremgaa deraf, at Sagen har faaet et andet Udfald end det, Regeringen har forudsat, da den bestemt udtalte, at Tienden var ledig. Saa blev der fra Præsten i Nørre-Sundby indsendt Begæring om en Refusion som Erstatning for den Tiende, han paa denne Maade havde mistet, og denne Refusion, han den Gang fik, androg 200 Daler. Naar man nu huster paa, hvilken Betydning 200 Daler da havde sammenlignet med nu, vil det ses, at den Erstatning, som den Gang gaves ham, var en Erstatning, som tilnærmelsesvis havde samme Betydning, som den Tiende, han havde mistet. Den Gang var Kapitelstaksten for Rug 2 Rd., for Byg 8 Mrk. og for Havre 4 Mrk. Den Gang kunde Præsten i Nørre-Sundby for de 200 Rd. holde sig 10 dygtige Karle — det samme kan ikke faas nu, selv om han faar de ansøgte 1,000 Kr., som han ønsker. Refusionen var altsaa den Gang forholdsvis nogenlunde tilstrækkelig, medens Refusionen nu, som Tiden har udviklet sig, og som Prisene ere varierede, derimod ikke har nær den Betydning, som den den Gang havde. Dette er altsaa et nyt Moment, som taler for, at Forholdet bør ændres. Vi have jo her i Tinget, da Skoleloven var til Behandling, fremhævet, at de Forhold som gjaldt den Gang, og som passende den Gang kunde lægges til Grund, nu ikke gælte mere. Skolelærerne faa jo nu samme Mængde Korn, som de fik ved Skoleloven af 1814 og siden hele Tiden have faaet, men nu rejsses der Klager, fordi Forholdene have ændret sig, og netop fordi Forholdene have ændret sig, tages der Hensyn til disse ændrede Forhold; det synes mig da ogsaa, at der bør tages Hensyn til disse ændrede